

Volt Kafarnaumban egy királyi tisztviselő, akinek a fia beteg volt. „Uram, gyere el, amíg meg nem hal a gyermekem!” Jézus azt mondta: „Menj, a fiad él!” Hitt az ember a szónak, amit Jézus mondott neki, és elment.

A királyi tisztviselő jó módú ember volt. A fia betegsége szembesítette azzal, hogy ez nem menti meg a fiát a haláltól. Ahhoz megy, akiben teljes a bizalma. Megtapasztalja, hogy Jézus gyógyította meg a fiát. Nemcsak az ő hite erősödött, hanem az egész házanépe is hitt.

Beleszülettem egy vallásos családba 1951-ben, Pécelen. Halász Bandi bácsit abban az évben – még születésem előtt – helyezték Pécelre. 30 éves koromig ő terelgetett Isten útján. Megismerkedtem a leendő férjemmel, aki nem volt vallásos. A családjában és környezetében azt tapasztalta, hogy elég, ha a nők járnak templomba. Sokat beszélgettünk a hitről. Kiben, miben hiszek. Ezek számomra kemény idők voltak, mert avval kellett szembesülnöm, hogy a hitről beszélni nehéz dolog. Nem akartam erőszakosan megtéríteni, de bizonyítani akartam, hogy én a jobbik részt választottam. Sokat imádkoztam, készültem a beszélgetésekre. Megismertem a gondolkodását, és jó embernek véltem. Összeházasodtunk, és 3 év elteltével megtért.

A mai napig is sokat gondolkodom azon, hogy a vallásos családba születés előnyt jelent-e a hitre jutásban, vagy inkább hátrányt.

Amikor összeházasodtunk, én már közösségbe jártam. Nekem természetes volt, hogy őt is elviszem, és bemutatom a barátaimnak. Ő is barátokra lelt. Bandi bácsi és a közösség nagyon sokat segített. Kettecskén nem biztos, hogy eljutottunk volna erre az útra.

Istenem! A történet engem arra tanít, hogy a hitem erősödhet. A hitem ajándék, arra való, hogy továbbadjam. Uram, erősítsd a hitemet, hogy tudjak róla beszélni, és a környezetem is követőddé váljon.

Benéné Farkas Éva, Budapest